

tioner, saa meget mere som vi jo have adskillig Erfaring for — det gælder i alt Fald for enkelte Kommissioners Vedkommende — at de, i Stedet for at bidrage til at fremme Sagerne, i ikke ringe Grad have bidraget til at forsumpe dem. Ikke desto mindre maa jeg sige, at jeg er glad ved, at der nu skal nedsættes en Kommission for at overveje, hvad der er at gøre med Hensyn til en Revision af Toldloven, og jeg kunde gerne finde Anledning til at sige den højtærede Finansminister Tak for hans Forslag i saa Henseende. Jeg skal sige hvorfor; jeg har to Grunde. Den første er den, at det forudsættes ligefrem som givet, at denne Kommission skal være hurtig færdig. Man nedsætter altsaa ikke denne Kommission, for at den skal sidde i en Række af Aar og forsumpe Sagen, men det betragtes som ligefrem forudsat, at den skal arbejde hurtigt og hurtigt forelægge Resultatet af sit Arbejde, og det sætter jeg overordentlig Pris paa. Den anden Grund er den, at jeg staar i Modsetning til de ærede Medlemmer, baade det ærede 6te Medlem for 2den Kreds og andre ærede Medlemmer, der have haft Ordet i denne Sag, naar de mene, at det ikke er heldigt at komme til at tage fat paa dette Spørgsmaal. Jeg mener, at det er et af de allervigtigste Spørgsmaal, som det gælder om at komme til at tage fat paa inarest muligt. Der er maaste næppe noget almenb vigtigt Spørgsmaal, som det har saa stort Hastværk med at komme til at tage fat paa som denne Sag. Jeg skal ikke komme ind paa de almindelige Grunde, der kunne tale for, at vi have Trang til en Toldreform; de have været omtalte i denne Sal baade fra den ene og fra den anden Side, og vi have diskuteret dem saa ofte. Men jeg skal blot sige, at ikke mindst Landbruget trænger til, at der gøres noget alvorligt i den Henseende. I øvrigt vil jeg heilede Opmærksomheden paa, at alene den Omstændighed, at vor Toldlov af 4de Juli 1863 er den ældste Toldlov i Verden, nødvendiggør en Revision inarest muligt. Det er saa, at i alle andre Lande reviderer man sin Toldlov med saa Aars Mellemrum. Sa, i enkelte Lande reviderer man den endogaa hvert eneste Aar, saa det er lidt besynderligt, at der nu er gaaet 32 Aar, siden vi rørte ved vor Toldlov. Vi staa derfor nu med Toldsatser, som ere blevne og absolut maa være blevne urimelige efter 32 Aars Forløb, hvilket enhver kan overbevise sig om ved at se paa Toldtariffen. Der er jo et skærende Misforhold til Stede mellem Tolden og Varepriserne, der ere forrykkede saa ganske overordentlig, saa alene af den simple Grund er

en Revision i den nærmeste Fremtid absolut nødvendig. Jeg skal af Hensyn til den fremrykkede Tid indskrænke mig til disse saa Bemærkninger.

Formanden: Forinden jeg giver den næste ærede Taler Ordet, skal jeg bemærke, at da Tiden er saa langt fremrykket, og Behandlingen bør slutes i Dag, vilde det være ønskeligt, at ærede Medlemmer koncentrerede deres Bemærkninger saa meget som muligt.

Bøffen: Ja, jeg skal tage Formandens Bemærkning til Efterretning og kun udtale mig ganske kort. Det er blevet sagt om denne Finanslov, at den i en ganske særlig Grad skulde være Landstingens Finanslov, og at den tillige skulde være en Gødfendelse af det Førlig, som blev indgaaet i Foraaret. Hvad det sidste angaar, tror jeg, det er rigtigere at sige, at Finansloven er en Frugt af Førliget, og jeg vil betegne det som en glædelig Frugt af Førliget, at Tingene nu kunne enes om at vedtage en Finanslov, endog enes i den Grad, at dette Ting — hvad jeg haaber — vil tage denne Finanslov, som den foreligger. Men naar det er sagt, at denne Finanslov særlig skulde være Landstingets — og det er fremhævet med en vis Styrke — og det vistnok skal siges paa mange Steder rundt omkring i Landet under den forestaaende Valgkamp, saa ændrer det mig noget, at en saadan Udtalelse kan fremkomme. Jeg synes nemlig, at dette Ting derved faar en Værdi, som det ikke fuldt ud fortjener. Jeg synes ikke, at vi her oppe have mærket noget til, at vi have haft særlig Indflydelse paa den Behandling af Finansloven, som har fundet Sted i det andet Ting. Er der foregaaet noget i den Retning, saa tror jeg i alt Fald, det er de fleste Medlemmer ubekendt. Derfor som vi altsaa skulle have Værdi for at have lagt Loddet i Vægtstaaalen, kunde jeg være tilbøjelig til at sige som Jeppe paa Bjærgen sagde, da han var kommen i Paradis, at det, som i Særdeleshed forundrede ham, var, at det var saa ganske usforkylt. Det synes mig nemlig, at det for vor Vedkommende er ganske usforkylt, om vi skulle tillægges denne Værdi. Jeg betragter det som sagt som en god Finanslov, særlig af den Grund, at da Finansloven blev forelagt i Efteraaret, var der kun et Overskud af 900,000 Kr. Dette Overskud er blevet forøget, og jeg sætter denne Forøgelse til 1,200,000 Kr., som er fremkommet dels ved at forøge Indtægten med 500,000 Kr. og dels ved at indskrænke Udgiften med 700,000 Kr. Hvis denne Gevinst paa Finansloven